

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นๆ ดังนี้

๑. คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากแต่ละแบบทดสอบ
๒. ค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
๓. ค่าความแม่นยำและประสิทธิภาพของแต่ละแบบทดสอบในการทำนายสัมฤทธิ์

ผลวิชาสามัญ วิชาสัมพันธ์ และวิชาชีพ

๔. ค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างแบบทดสอบและค่าสหสัมพันธ์ทุกคู่.

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิจัยนี้

- VR(X₁) = แบบทดสอบการใช้เหตุผลเชิงภาษา (Verbal Reasoning)
- AR(X₂) = แบบทดสอบการใช้เหตุผลเชิงนามธรรม (Abstract Reasoning)
- NA(X₃) = แบบทดสอบความสามารถเชิงตัวเลข (Numerical Ability)
- SR(X₄) = แบบทดสอบมิติสัมพันธ์ (Space Relations)
- MR(X₅) = แบบทดสอบการใช้เหตุผลเชิงกล (Mechanical Reasoning)
- CSA(X₆) = แบบทดสอบความถนัดเชิงตีมียน (Clerical Speed and Accuracy)
- SE = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานทางสถิติ (Standard Error of Statistics)
- r_{tt} = ค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ
- r_{xy} = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- y₁ = เกณฑ์วิชาสามัญ (ผลรวมคะแนนปลายปีชั้น ม.ศ.๕)
- y₂ = เกณฑ์วิชาสัมพันธ์ (เขียนแบบร่างกล, กราฟิกส์)
- y₃ = เกณฑ์วิชาชีพ (เทคนิคช่าง, ทฤษฎีและปฏิบัติงานช่าง)
- ว.ท.อ. = วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา
- ส.ท.จ. = สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า กระทรวงศึกษาธิการ

การวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวได้ผลดังนี้

๑. ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ ๖ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบ

แบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.
VR	๕๐	๒๕.๒๖๓	๕.๐๔๖
AR	๕๐	๓๕.๘๓๐	๔.๘๘๓
NA	๔๐	๓๐.๘๖๕	๓.๓๒๘
SR	๖๐	๓๘.๐๔๓	๓.๒๓๘
MR	๖๘	๕๐.๑๔๕	๖.๑๘๒
CSA *	๑๐๐	๖๓.๘๐๘	๑๐.๔๐๖

* วิเคราะห์จากตัวอย่างประชากรจำนวน ๓๐ คน ส่วนแบบทดสอบที่เหลืออีก ๕ ชุด วิเคราะห์จากตัวอย่างประชากรจำนวน ๓๗๔ คน

จากตารางที่ ๖ จะเห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบทั้ง ๕ ชุด อยู่ในเกณฑ์สูง นอกจากแบบทดสอบการใช้เหตุผลเชิงภาษา (VR) อยู่ในเกณฑ์สูงพอประมาณ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

๒. ค่าความเชื่อถือได้และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

ตารางที่ ๗ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนข้อดีและข้อคู่ ค่าความเชื่อถือได้ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

แบบทดสอบ	จำนวนนักศึกษา	r_{xy}	r_{tt}	SE
VR	๓๗๔	.๔๘๕	.๖๕๓	± ๒.๘๗๒๑
AR	๓๗๔	.๔๘๗	.๖๕๕	± ๒.๘๗๔๘
NA	๓๗๔	.๒๖๖	.๔๒๐๒	± ๒.๕๓๓๘
SR	๓๗๔	.๗๑๘	.๘๓๖	± ๒.๘๕๐
MR	๓๗๔	.๕๑๒	.๖๗๗๒	± ๓.๖๖๐๘
CSA *	๗๐	.๗๘	.๗๘	± ๕.๑๑๑

* สำหรับแบบทดสอบความถนัดเชิงเส้น (CSA) ได้คำนวณหาความเชื่อถือได้โดยสองซีกกลุ่มเดิม แบบทดสอบอีก ๕ ชุด ทำการวิเคราะห์โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split-Half)

จากตารางที่ ๗ จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบแต่ละชุดมีค่าความเชื่อถือได้ค่อนข้างสูง ชุดที่มีสัมพัทธ์มีค่าความเชื่อถือได้สูงสุดคือ .๘๓๖ รองลงมาคือชุดการใช้เหตุผลเชิงกล มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ .๖๗๗ และชุดความสามารถเชิงตัวเลขมีค่าความเชื่อถือได้ต่ำสุดคือ .๔๒๐

๓. การหาความแม่นยำของแบบทดสอบ

ในการหาค่าความแม่นยำของแต่ละแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาจากคะแนนรวมชั้น ม.ศ.๕ และจากคะแนนสัมฤทธิ์ผลของวิทยาลัยที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ โดยถือคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบเป็นตัวทำนาย (Predictors) และคะแนนสอบภาคต้นในหมวดวิชาชีพ, วิชาสัมพันธ์ และคะแนนรวมจากชั้น ม.ศ.๕ ของนักศึกษากลุ่มที่ทำแบบทดสอบเป็นตัวเกณฑ์ (Criteria) ค่าความแม่นยำของแบบทดสอบทั้ง ๖ ชุดได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๘ ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกลและประสิทธิภาพในการทำนายผลการเรียนวิชาสามัญ วิชาสัมพันธ์ และวิชาพิเศษของแบบทดสอบ ๕ ชุด ของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ จากวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า แยกตามแผนกวิชา

แผนกวิชา	จำนวน	วิชาสามัญ			วิชาสัมพันธ์	วิชาพิเศษ
		VR	AR	NA	SP	MR
ช่างเครื่องยนต์ (ว.ท.อ.)	๒๒	- .๐๓๓	- .๐๓๘	.๔๕๒	.๔๕๕	.๖๒๕
ช่างสำรวจ (")	๑๘	.๓๓๘	.๑๒๑	.๒๖๐	.๖๐๒	- .๐๕๘
ช่างโยธา (")	๔๐	.๑๖๘	.๒๘๕	.๕๒๘	- .๑๒๑	.๑๘๕
ช่างโลหะ (")	๒๒	.๓๑๐	- .๑๓๑	- .๐๔๕	.๐๓๘	.๔๐๕
สถาปัตยกรรม (")	๒๕	- .๐๕๕	.๓๔๓	.๓๘๓	.๖๘๓	.๐๐๘
บัญชี (")	๓๔	.๒๕๑	.๒๘๓	.๓๖๓	-	-
r เฉลี่ย	๑๖๑	.๒๓๕	.๓๘๘	.๔๓๕	.๓๔๕	.๔๒๑
% E		๓.๘๐	๓.๘๑	๑๒.๑๐	๖.๓๓	๘.๒๔
วิศวกรรมเครื่องกล (ส.ท.จ.)	๓๕	.๓๖๘	.๑๘๐	.๕๒๖	.๔๔๐	.๒๓๑
วิศวกรรมสำรวจ (")	๓๐	.๑๔๑	- .๑๘๐	.๘๐๖	.๐๖๘	.๑๖๕
วิศวกรรมโยธา (")	๔๐	- .๐๕๘	.๑๖๑	.๓๒๖	.๑๓๘	.๓๓๓
วิศวกรรมอุตสาหกรรม (")	๓๔	.๒๐๓	.๑๐๕	- .๑๐๑	- .๐๒๐	.๒๓๒
สถาปัตยกรรมศาสตร์ (")	๒๓	.๓๔๓	.๓๓๔	.๔๓๖	.๔๐๕	.๒๒๔
ออกแบบตกแต่ง (")	๑๕	.๒๔๓	.๑๓๐	.๔๖๘	.๓๖๑	.๓๓๐
วิศวกรรมไฟฟ้า (")	๒๘	.๒๓๕	.๑๒๖	.๐๘๐	.๘๕๑	.๒๔๘
วิศวกรรมโทรคมนาคม (")	๔๐	.๖๖๘	.๘๔๒	.๘๓๓	.๑๘๓	.๕๑๒
r เฉลี่ย	๒๔๘	.๔๔๘	.๔๕๑	.๖๕๑	.๔๒๔	.๔๖๒
% E		๑๐.๔๕	๑๑.๓	๒๔.๐๒	๘.๔๑	๑๐.๔๑
r เฉลี่ยรวม	๔๑๐	.๖๕๓	.๖๕๕	.๓๑๐	.๕๖๘	.๖๓๓
% E รวม		๒๔.๐๑	๒๔.๑๐	๒๕.๕๘	๑๓.๘	๒๔.๘๖

จากตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบชุดความสามารถเชิงตัวเลขมีความแม่นยำรวมในการทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาสามัญได้สูงสุดคือ .๘๑๐ แบบทดสอบชุดการใช้เหตุผลเชิงกลมีความแม่นยำรวมในการทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาชีพรองลงมาคือ .๖๐๓ และแบบทดสอบชุดการใช้เหตุผลมิติสัมพันธ์ มีความแม่นยำรวมในการทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาสัมพันธ์เท่ากับ .๕๖๓

ตารางที่ ๕ ค่าความแม่นยำและประสิทธิภาพของแบบทดสอบเชิงเส้นในการทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาชีพรองและวิชาสัมพันธ์ และวิชาสัมพันธ์ ของนักศึกษาระดับวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ แผนกบัญชี วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

	วิชาบัญชี	ปฏิบัติงานสำนักงาน	การเก็บระเบียบ	พิมพ์ดีด
r	.๗๐๒	.๐๙๙	.๒๘	.๓๓
%E	.๕๐	.๐๑	๔.๓๐	๗.๑๐

จากตารางที่ ๕ จะเห็นว่าแบบทดสอบความถนัดเชิงเส้นมีความแม่นยำรวมในการทำนายสัมฤทธิ์ผลการศึกษาพิมพ์ดีดได้สูงสุด โดยมีความแม่นยำเป็น .๓๓ และมีประสิทธิภาพในการทำนายเป็น ๗.๑ เปอร์เซ็นต์ และอันดับรองลงมาคือวิชาการเก็บระเบียบ โดยมีความแม่นยำเป็น .๒๘ และมีประสิทธิภาพในการทำนายเป็น ๔.๓๐ เปอร์เซ็นต์

๔. ค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างแบบทดสอบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

๔.๑ ค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างแบบทดสอบ ๕ ชุด กับตัวเกณฑ์ ๓ ประเภท คือ เกณฑ์วิชาสามัญ เกณฑ์วิชาสัมพันธ์ เกณฑ์วิชาชีพ ปรากฏดังตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๑๐ ค่าสหสัมพันธ์ภายใน (Inter correlation) ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบแต่ละชุดกับตัวเกณฑ์ ๓ ประเภท

Variables	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y ₁	Y ₂	Y ₃
X ₁	๑	.๒๒๓๖	.๐๖๕๕	.๒๙๙๓	.๓๙๘๓	.๖๕๓๐	.๑๙๐๓	.๒๐๓๓
X ₂	.๒๒๓๖	๑	.๒๙๕๕	.๑๙๙๖	.๓๕๖๐	.๖๕๕๐	.๒๘๘๕	.๑๕๕๒
X ₃	.๐๖๕๕	.๒๙๕๕	๑	.๖๕๕๕	.๒๖๕๑	.๙๑๐๐	.๒๒๓๐	.๒๕๕๕
X ₄	.๒๙๙๓	.๑๙๙๖	.๖๕๕๕	๑	.๑๙๕๕	.๐๘๘๓	.๘๓๖๐	.๐๑๖๙
X ₅	.๓๙๘๓	.๓๕๖๐	.๒๖๕๑	.๑๙๕๕	๑	.๒๕๓๓	.๓๓๓๖	.๖๙๙๒
Y ₁	.๖๕๓๐	.๖๕๕๐	.๙๑๐๐	.๐๘๘๓	.๒๕๓๓	๑	XX	XX
Y ₂	.๑๙๐๓	.๒๘๘๕	.๒๒๓๐	.๘๓๖๐	.๓๓๓๖	XX	๑	XX
Y ₃	.๒๐๓๓	.๑๕๕๒	.๒๕๕๕	.๐๑๖๙	.๖๙๙๒	XX	XX	๑

xx ไม่ได้หาค่าสหสัมพันธ์เพราะไม่ได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

จากตารางที่ ๑๐ จะเห็นได้ว่าค่าสหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบแต่ละชุดอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ดีของแบบทดสอบประเภทตัวประกอบพหุคูณ

๔.๒ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ของแบบทดสอบกับตัวเกณฑ์ต่าง ๆ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณหรือความแม่นยำรวมเมื่อใช้แบบทดสอบตั้งแต่ ๒ ฉบับขึ้นไปรวมกันในการพยากรณ์ตัวเกณฑ์

$R_{Y_1}^2(X_1, X_2)$ หมายถึง ความแม่นยำรวมของแบบทดสอบเมื่อใช้แบบทดสอบชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ รวมกันในการพยากรณ์เกณฑ์วิชาสามัญ

$R_{Y_2}^2(X_1, X_3)$ หมายถึง ความแม่นยำรวมของแบบทดสอบเมื่อใช้แบบทดสอบชุดที่ ๑ และชุดที่ ๓ รวมกันในการพยากรณ์เกณฑ์วิชาสัมพันธ์

$R_{Y_3}^2(X_1, X_4)$ หมายถึง ความแม่นยำรวมของแบบทดสอบเมื่อใช้แบบทดสอบชุดที่ ๑ และชุดที่ ๔ รวมกันในการพยากรณ์วิชาชีพ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณหรือความแปรปรวนรวมของแบบทดสอบปรากฏผลดังตารางที่ ๑๑
๑๒, และ ๑๓ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๑ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของแบบทดสอบ เมื่อคะแนนวิชาสามัญเป็นตัวเกณฑ์

Variables	R^2	R	$P < \frac{F}{.05}$
$Y_1(X_1X_2)$	0.6991	0.836	430.98
$Y_1(X_1X_3)$	0.3001	0.548	79.54
$Y_1(X_1X_4)$	0.6139	0.783	294.95
$Y_1(X_1X_5)$	0.4495	0.670	151.47
$Y_1(X_2X_3)$	0.3264	0.571	89.89
$Y_1(X_2X_4)$	0.4602	0.679	158.15
$Y_1(X_2X_5)$	0.2958	0.544	77.92
$Y_1(X_3X_4)$	0.2412	0.491	58.97
$Y_1(X_3X_5)$	0.0768	0.277	15.43
$Y_1(X_4X_5)$	0.2106	0.459	49.49
$Y_1(X_1X_2X_3)$	0.7528	0.868	375.59
$Y_1(X_1X_2X_4)$	0.8866	0.942	964.26
$Y_1(X_1X_2X_5)$	0.7222	0.850	320.63
$Y_1(X_2X_3X_4)$	0.5139	0.717	130.39
$Y_1(X_2X_3X_5)$	0.3495	0.591	66.26
$Y_1(X_2X_4X_5)$	0.4833	0.695	115.36
$Y_1(X_3X_4X_5)$	0.2643	0.514	44.31
$Y_1(X_1X_2X_3X_4)$	0.9403	0.970	1452.98
$Y_1(X_1X_2X_3X_5)$	0.7759	0.881	319.40
$Y_1(X_2X_3X_4X_5)$	0.5370	0.733	106.99
$Y_1(X_1X_2X_3X_4X_5)$	0.9634	0.982	1937.33

จากตารางที่ ๑๑ จะเห็นได้ว่า เมื่อใช้แบบทดสอบทั้ง ๕ ชุดเป็นตัวทำนายจะได้ค่าความแม่นยำรวมในการพยากรณ์สูงสุดคือ $R_{Y_1}(X_1X_2X_3X_4X_5) = .๘๘๒$ หมายความว่าเมื่อใช้แบบทดสอบทั้ง ๕ ชุด เป็นตัวพยากรณ์ แบบทดสอบทั้ง ๕ ชุดจะมีความแปรปรวนรวมกัน ในการพยากรณ์ตัวเกณฑ์เท่ากับ ๘๖.๓๘% ($R_{Y_1}^2(X_1X_2X_3X_4X_5) = .9634$)

จากการทดสอบความแตกต่างของ R เพื่อคัดตัวพยากรณ์ที่มีค่านำหนักที่สูงผลน้อยออกปรากฏว่าค่า R ทุกค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นับว่าในการทดสอบเพื่อพยากรณ์เกณฑ์วิชาสามัญจะต้องใช้แบบทดสอบทั้ง ๕ ชุด จึงจะให้ค่าความแม่นยำสูงสุด

สำหรับความแม่นยำของแบบทดสอบในการพยากรณ์เกณฑ์วิชาสัมพันธ์ปรากฏผลดังตารางที่ ๑๒

ตารางที่ ๖ การทดสอบสมมติฐานของแบบทดสอบเมื่อใช้คะแนนวิชาสัมพันธ์เป็นตัวเกณฑ์

Variable	R^2	R	F P < .05
$Y_2(X_1X_2)$	.0726	0.270	14.52
$Y_2(X_1X_3)$	.0621	0.249	12.28
$Y_2(X_1X_4)$	.3300	0.5744	91.42
$Y_2(X_1X_5)$	.0495	0.222	9.66
$Y_2(X_2X_3)$	.0623	0.250	12.32
$Y_2(X_2X_4)$	.3302	0.574	91.42
$Y_2(X_2X_5)$	.0461	0.215	8.96
$Y_2(X_3X_4)$	.3197	0.565	87.17
$Y_2(X_3X_5)$	.0359	0.190	6.19
$Y_2(X_4X_5)$	.3035	0.551	80.83
$Y_2(X_1X_2X_3)$	.0985	0.314	13.48
$Y_2(X_1X_2X_4)$	.3664	0.605	71.32
$Y_2(X_1X_2X_5)$	.0823	0.287	11.06
$Y_2(X_2X_3X_4)$	.3561	0.597	68.21
$Y_2(X_2X_3X_5)$	.0720	0.269	9.57
$Y_2(X_2X_4X_5)$	.3399	0.5830	63.51
$Y_2(X_3X_4X_5)$	.3294	0.574	60.58
$Y_2(X_1X_2X_3X_4)$	.3923	0.626	59.55
$Y_2(X_1X_2X_3X_5)$	.1082	0.329	11.19
$Y_2(X_2X_3X_4X_5)$	.3658	0.605	53.21
$Y_2(X_1X_2X_3X_4X_5)$	.4020	0.634	49.48

จากตารางที่ ๑๒ จะเห็นได้ว่า เมื่อใช้วิชาสัมพันธ์เป็นตัวเกณฑ์ความแม่นยำรวมจะสูงสุด เมื่อใช้แบบทดสอบ ๕ ชุด รวมกันเป็นตัวพยากรณ์ได้ค. $R_{Y_2}(X_1 X_2 X_3 X_4 X_5) = .634$ หมายความว่าแบบทดสอบทั้ง ๕ ชุดมีความแปรปรวนรวมกันในการพยากรณ์ตัวเกณฑ์เท่ากับ ๘๐.๒๐% ($R_{Y_2}(X_1 X_2 X_3 X_4 X_5) = .4020$)

จากการทดสอบความแตกต่างของ R เพื่อคัดตัวพยากรณ์มีค่านำหนักที่ส่งผลน้อย ออกปรากฏค่า R ทุกค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าในการพยากรณ์ เกณฑ์วิชาสัมพันธ์จะต้องใช้แบบทดสอบทั้ง ๕ ชุดเป็นตัวพยากรณ์ จึงจะให้ค่าความแม่นยำสูงสุด

สำหรับความแม่นยำของแบบทดสอบในการพยากรณ์เกณฑ์วิชาที่ปรากฏผลดัง ตารางที่ ๑๓

ตารางที่ ๑๓ ค่าสหสัมพันธ์หาคณของแบบทดสอบเมื่อใช้คะแนนวิชาชีพเป็นตัวเกณฑ์

Variables	R ²	R	F * P < .05
$Y_3(X_1X_2)$	.0524	0.230	10.26
$Y_3(X_1X_3)$	.0923	0.304	18.86
$Y_3(X_1X_4)$	.1176	0.343	24.73
$Y_3(X_1X_5)$	.1830	0.428	41.60
$Y_3(X_2X_3)$	.0621	0.249	12.28
$Y_3(X_2X_4)$	.0874	0.296	17.77
$Y_3(X_2X_5)$	.1528	0.391	33.46
$Y_3(X_3X_4)$	.1273	0.357	27.06
$Y_3(X_3X_5)$	.1927	0.439	44.27
$Y_3(X_4X_5)$	.2180	0.467	51.71
$Y_3(X_1X_2X_3)$	.1034	0.321	14.29
$Y_3(X_1X_2X_4)$	.1287	0.359	18.22
$Y_3(X_1X_2X_5)$	.1914	0.441	29.70
$Y_3(X_2X_3X_4)$	.1384	0.372	19.81
$Y_3(X_2X_3X_5)$	.2038	0.451	31.56
$Y_3(X_2X_4X_5)$	.2291	0.479	36.65
$Y_3(X_3X_4X_5)$	.2690	0.519	45.39
$Y_3(X_1X_2X_3X_4)$	.1797	0.424	20.21
$Y_3(X_1X_2X_3X_5)$	.2451	0.495	29.95
$Y_3(X_2X_3X_4X_5)$	.2801	0.530	35.89
$Y_3(X_1X_2X_3X_4X_5)$	.3214	0.567	34.83

จากตารางที่ ๑๓ จะเห็นได้ว่า เมื่อใช้แบบทดสอบทั้ง ๕ ชุดเป็นตัวทำนาย
เกณฑ์วิชาชีพจะไคค่าความแปรปรวนรวมในการพยากรณ์สูงสุดคือ $R_{Y_3}(X_1, X_2, X_3, X_4, X_5) = .567$
หมายความว่าแบบทดสอบทั้ง ๕ ชุดมีความแปรปรวนรวมกันในการพยากรณ์ตัวเกณฑ์เท่ากับ
๓๒.๑๔ % ($R_{Y_3}^2(X_1, X_2, X_3, X_4, X_5) = .3214$)

จากการตรวจสอบความแตกต่างของ R เพื่อคัดตัวที่มีค่าน้ำหนักที่สูงผ่น้อยออก
ปรากฏว่าค่า R ทุกค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าในการพยากรณ์เกณฑ์
วิชาชีพจะต้องใช้แบบทดสอบทั้ง ๕ ชุดเป็นตัวพยากรณ์จึงจะไคค่าความแปรปรวนสูงสุด

๔.๓ ค่าน้ำหนักเบตา (Beta weight) และสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple
Regression Equation) เพื่อใช้ในการพยากรณ์ตัวเกณฑ์

เพื่อให้การพยากรณ์ตัวเกณฑ์ต่าง ๆ ไคผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงหาค่าน้ำหนักเบตา
(Beta Weight) พร้อมทั้งสมการถดถอยพหุคูณเพื่อคาดคะเนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของ
นักศึกษาก็ปรากฏในตารางที่ ๑๔, ๑๕, ๑๖ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๔ ค่าน้ำหนักเบตาและสมการถดถอยพหุคูณเมื่อใช้สัมฤทธิ์ผลทางวิชาสามัญเป็นเกณฑ์

ชุดที่	แบบทดสอบ	β
๑	VR (X_1)	๐.๓๖๑
๒	AR (X_2)	๐.๔๔๕
๓	NA (X_3)	๐.๖๐๘
๔	SR (X_4)	-๐.๖๓๒
๕	MR (X_5)	-๐.๑๗๖

$$\hat{z}_{Y_1} = 0.761z_1 + 0.485z_2 + 0.608z_3 - 0.632z_4 - 0.176z_5$$

จากตารางที่ ๑๔ จะเห็นว่าในการใช้แบบทดสอบสำหรับพยากรณ์เกณฑ์วิชาสามัญ นั้นแบบทดสอบชุดที่ ๑ มีน้ำหนักเบตาสุงที่สุด ($\beta = .761$) รองลงมาคือแบบทดสอบชุดที่ ๓ ($\beta = .608$) อันถัดที่ ๓ โค้ดแกแบบทดสอบชุดที่ ๒ ($\beta = .485$) ส่วนแบบทดสอบชุดที่ ๔ และ ๕ มีค่าน้ำหนักเบต่าเป็นลบ ซึ่งหมายความว่าแบบทดสอบทั้ง ๒ ชุดดังกล่าวให้ผลในทางลบต่อตัวเกณฑ์ คือถ้าผู้ทำแบบทดสอบชุดที่ ๔ และ ๕ โค้ดคะแนนทั้ง ๒ ชุดนี้มากเท่าไร ก็จะมีแนวโน้มที่จะโค้ดคะแนนวิชาสามัญน้อยลงเท่านั้น ถ้าพิจารณาแต่เพียงผิวเผินแล้วแบบทดสอบชุดที่ ๔ และ ๕ จะไม่มีประโยชน์ในสมการพยากรณ์ในการศึกษาคั้งนี้เลยแต่ในเชิงสถิติแล้ว แมวาค่าน้ำหนักเบต่าของแบบทดสอบใดจะติดลบ บางครั้งแบบทดสอบนั้นก็มีส่วนช่วยสนับสนุนให้กับตัวพยากรณ์อื่น ๆ ในสมการทำให้ความสัมพันธ์ของคุณสูงขึ้น อันจะเบียดผลทำให้การพยากรณ์เพิ่มความแม่นยำขึ้น ถ้าในลักษณะนี้เรียกตัวแปรหรือแบบทดสอบที่มีค่าน้ำหนักเบต่าติดลบนี้ว่า ตัวแปรแอบแฝง (Suppression Variable) ^b

ตารางที่ ๑๕ ค่าน้ำหนักเบต่าและสมการถดถอยพหุคูณเมื่อใช้สัมฤทธิ์ผลวิชาชีพเป็นเกณฑ์

ชุดที่	แบบทดสอบ	β
๑	VR (X_1)	-๐.๐๘๖๗
๒	AR (X_2)	๐.๑๖๕๓
๓	NA (X_3)	-๐.๓๕๔๖
๔	SR (X_4)	๐.๗๗๔๔
๕	MR (X_5)	๐.๑๑๔๑

$$\tilde{z}_{Y_2} = -.0967z_1 + 0.1653z_2 - 0.3546z_3 + 0.7744z_4 + 0.1141z_5$$

^b Guilford, *op.cit.*, p.403 - 404.

จากตารางที่ ๑๕ จะเห็นว่าแบบทดสอบชุดที่ ๔ มีค่าน้ำหนักเบตาสองสูงสุดคือ .๓๗๔๔ แสดงว่าแบบทดสอบชุดนี้ส่งผลต่อการพยากรณ์เกณฑ์วิชาสัมพันธสูงสุด รองลงมาคือแบบทดสอบชุดที่ ๒ ($\beta = 0.1653$) ส่วนแบบทดสอบชุดที่ ๕ ส่งผลต่อการพยากรณ์เกณฑ์วิชาสัมพันธเป็นอันดับที่ ๓ คือ .๑๑๔๑

ตารางที่ ๑๖ ค่าน้ำหนักเบตาและสมการถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้คะแนนวิชาสี่ปีเป็นเกณฑ์

ชุดที่	แบบทดสอบ	β
๑	VR (X_1)	๐.๑๒๔๙
๒	AR (X_2)	-๐.๐๘๖๕
๓	NA (X_3)	๐.๓๗๐๔
๔	SR (X_4)	-๐.๓๒๐๙
๕	MR (X_5)	๐.๔๓๗๑

$$\tilde{z}_{Y_3} = 0.1287z_1 - 0.0865z_2 + 0.3704z_3 - 0.3209z_4 + 0.4371z_5$$

จากตารางที่ ๑๖ แสดงว่าแบบทดสอบชุดที่ ๕ ส่งผลต่อการพยากรณ์เกณฑ์คะแนนวิชาสี่ปีสูงสุด ($\beta = .4371$) รองลงมาคือชุดที่ ๓ ($\beta = .3704$) และอันดับที่ ๓ คือชุดที่ ๑ ($\beta = .1287$)

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. จากการคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน เพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบแต่ละชุด พบว่าแบบทดสอบชุด $X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$ มีคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒๕.๒๖, ๓๕.๘๓, ๓๐.๘๓, ๓๘.๐๔, ๕๐.๑๔๕ และ ๒๗.๘๐ ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น ๕.๐๕, ๔.๘๘, ๓.๓๓, ๗.๑๑, ๖.๐๘ และ ๑๐.๔๑ ตามลำดับ ซึ่งนับว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์สูงกว่าการวิจัยครั้งแรกทุกแบบทดสอบ^๓ จะเห็นได้ว่านักศึกษาปีที่ ๑ ระดับปริญญาตรีชั้นสูงซึ่งสำเร็จชั้น ม.ศ. ๕ แล้ว ทำแบบทดสอบความถนัดทั่วไปฉบับภาษาไทยได้ก็กว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ สายสามัญ และสายอาชีวศึกษา

๒. ถ้าความเชื่อถือได้ จากการวิเคราะห์พบว่าค่าความเชื่อถือได้ทั้ง ๖ ชุด มีค่าดังนี้ $X_1 = .653, X_2 = .655, X_3 = .420, X_4 = .836, X_5 = .674, X_6 = .780$ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น $\pm 2.972, \pm 2.929, \pm 2.534, \pm 2.950, \pm 3.461$ และ ± 5.111 ตามลำดับ จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบชุดที่ ๒, ๓, ๔, ๕ มีค่าความแม่นยำน้อยกว่าการวิจัยครั้งแรก ($X_2 = .69, X_3 = .73, X_4 = .88, X_5 = .75$)^๔ เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มุ่งหนักไปในการหาความแม่นยำในการพยากรณ์ของแบบทดสอบครั้งนั้น "ค่าความเชื่อถือได้จะมีความสำคัญน้อยกว่าค่าความแม่นยำของค่าผลของความแม่นยำเป็นที่พอใจ ค่าความเชื่อถือได้ที่มีค่าน้อยจะไม่ทำให้ลำบากใจในการเลือกใช้แบบทดสอบ"^๕ นอกจากนี้ Garret^๖ ได้กำหนดไว้ว่า

^๓ ดูหน้า ๒๓.

^๔ พูลศิริ แก้วกลางศึก, เรื่องเดิม, หน้า ๔๕.

^๕ นิตตา รักษแก้ว, เรื่องเดิม, หน้า ๕๑-๕๒.

^๖ Lee J. Gronbach, Essentials of Psychological Testing (3rd. ed., New York: Harper and o Publisher, 1970), p. 128.

^๗ Garret, op.cit., p. 351.

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ควรจะเป็น .๕๐ หรือสูงกว่าแต่ก็วิจารณ์ว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้
นี้หาได้ยากและแบบทดสอบที่ไว้กันแพร่หลายจำนวนหลายชุด ที่มีค่าความเชื่อถือได้ประมาณ
.๕๐ หรือต่ำกว่า แต่ก็ได้ไว้ได้และเป็นไปไกว่า แม้ความเชื่อถือได้ต่ำประมาณ .๓๕ แต่
ความแม่นยำสูงเพียงพอที่สามารถนำแบบทดสอบนั้นไปใช้ได้ ดังนั้นค่าความเชื่อถือได้ของ
แบบทดสอบทั้ง ๖ ชุด ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สูงเป็นที่น่าพอใจ

๓. จากการหาค่าสหสัมพันธ์ภายใน (Inter correlation) ระหว่างคะแนน
จากแบบทดสอบจำนวน ๕ ชุด กับตัวเกณฑ์ ๓ ประเภท พบว่าค่าสหสัมพันธ์ภายในของแบบ
ทดสอบแต่ละชุดอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่คของแบบทดสอบที่จะนำมาวิเคราะห์
หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ควรจะเลือกแต่แบบทดสอบที่มีความสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์สูงและความ
สัมพันธ์ภายในระหว่างแบบทดสอบไม่สูงนัก เพื่อที่จะได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณสูง สำหรับการ
วิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบกับตัวเกณฑ์อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง โดยเฉพาะ

แบบทดสอบชุดที่ ๑	กับเกณฑ์วิชาสามัญ เทากับ	.๖๕๓
แบบทดสอบชุดที่ ๒	กับเกณฑ์วิชาสามัญ เทากับ	.๖๕๕
แบบทดสอบชุดที่ ๓	กับเกณฑ์วิชาสามัญ เทากับ	.๗๑๐
แบบทดสอบชุดที่ ๔	กับเกณฑ์วิชาสัมพันธ์ เทากับ	.๕๖๗
แบบทดสอบชุดที่ ๕	กับเกณฑ์วิชาชีพ เทากับ	.๖๗๗

๔. ความแม่นยำของแบบทดสอบความถนัดเชิงเสมือน มีความแม่นยำในการ
ทำนายวิชาพิมพ์ดีดและวิชาชีพการเก็บระเบียบ เทากับ .๓๗ และ .๖๕ ประสิทธิภาพ
ในการทำนายเป็น ๗.๑๐% และ ๔.๓๐% ตามลำดับ ซึ่งค่าต่ำกว่าการวิจัยครั้งแรกในการทำ
ทำนายวิชาพิมพ์ดีด มีความแม่นยำเทากับ .๖๕ และประสิทธิภาพในการทำนายเป็น
๒๔.๐๑% ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะจำนวนประชากรต่างกันมาก ในการวิจัยครั้งแรกใช้จำนวน
ประชากร ๓๐๖ คน ส่วนการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างเพียง ๗๐ คนเท่านั้น

^๕ Cronbach, op.cit., p. 339.

^๖ นิตดา รัชแก้ว, เรื่องเดิม, หน้า ๖๐.

๕. ความแม่นยำรวมในการพยากรณ์ของแบบทดสอบรวม ๕ ชุด กับเกณฑ์วิชาสา
 สามัญ $R = .982$ เกณฑ์วิชาสัมพันธ์ $R = .634$ และเกณฑ์วิชาชีพ $R = .567$ ความ
 แม่นยำรวมจะสูงสุดเมื่อใช้แบบทดสอบรวม ๕ ชุด กับทุกเกณฑ์ ดังนั้น แบบทดสอบ ๕ ชุด
 นี้มีความแม่นยำรวมสูงมากกับเกณฑ์ที่กำหนด กิลฟอร์ด^{๑๐} (Guilford) เสนอว่าค่าของ
 ความแม่นยำของแบบทดสอบหลาย ๆ ชุดควรมีค่าความแม่นยำสูงกว่าค่าจากแบบทดสอบ
 ชุดเดียว สำหรับค่าความแม่นยำของแบบทดสอบที่สูง ถึง .๘๐ นั้นหายาก ผู้ใช้แบบทดสอบ
 เพื่อการแนะนำอาชีพ หรือเลือกคนเข้าทำงานจะอาจเกณฑ์ของ ฮัลล์^{๑๑} (Hull) ได้รับความ
 เชื่อถือมาแล้วโดยกำหนดไว้ว่า ค่าความแม่นยำที่ค่าที่สุดสำหรับแบบทดสอบที่ใช้ในทาง
 ปฏิบัติควรมีค่าประมาณ .๘๕ แต่อย่างไรก็ตามการพิจารณาความแม่นยำของแบบทดสอบ
 ควรพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ ด้วยเพื่อตัดสินว่าค่าความแม่นยำสูงเพียงใด จึงจะสามารถ
 นำมาใช้ในสถานการณ์ แต่ละอย่างใด แต่โดยปรกติแล้วจะถือว่าค่าความแม่นยำสำคัญกว่า
 ค่าความเชื่อถือได้ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วนั้นก็มีพิสัยตั้งแต่ .๐๐ - .๖๐ สำหรับแบบทดสอบชุดเดียว

๖. คำนำนั้กเบตาและสมการถดถอยพหุคูณของแบบทดสอบ ๕ ชุด เมื่อใช้
 สมมติผลทางวิชาสามัญ (y_1) วิชาสัมพันธ์ (y_2) และวิชาชีพ (y_3) เป็นเกณฑ์ ปรากฏ
 ผลเรียงตามลำดับดังนี้

$$\hat{z}_{Y_1} = 0.761z_1 + 0.485z_2 + 0.343z_3 - 0.632z_4 - 0.176z_5$$

$$\hat{z}_{Y_2} = -0.0967z_1 + 0.1653z_2 - 0.3546z_3 + 0.7744z_4 + 0.1141z_5$$

$$\hat{z}_{Y_3} = 0.129z_1 - 0.087z_2 + 0.370z_3 - 0.321z_4 + 0.437z_5$$

ดังนั้น อาจสรุปได้ว่าแบบทดสอบ ๕ ชุด นี้เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการแนะนำ
 และคัดเลือกนักเรียนที่จะศึกษาในระดับวิชาชีพชั้นสูง ถึงแม้จะเห็นได้จากค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของ
 แบบทดสอบชุดนี้กับเกณฑ์วิชาสามัญมีค่าสูงกว่าเกณฑ์อื่นๆ แสดงว่าถ้าใช้แบบทดสอบทั้ง ๕ ชุด
 จะสามารถวัดความถนัดทั่วไปของนักเรียนประโยคมัธยมศึกษาได้แม่นยำพอสมควร

^{๑๐} Guilford, op.cit., p.146.

^{๑๑} Ibid.